

Zpěvník**Na své tváře padáme před Tvou velebností****516**

1. Na své tváře padáme před tvou ve-leb-nos-tí,

oběť, kterou chystá-me, přijmi s laska-vos-tí,

jak ji k věč-né po-ctě tvé Je-žíš u-sta no-vil,

než za na-še spase-ní na kří-ži krev pro-lil.

Vstup

1. Na své tváře padáme / před tvou velebností, / oběť, kterou chystáme, / přijmi s laskavostí, / jak ji k věčné poctě tvé / Ježíš ustanovil, / než za naše spasení / na kříži krev prolil.

Před evangeliem

2. Kdo je z Boha, pravil Pán, / slovo Boží slyší; / má své nitro dokořán / a hluk světa ztiší. / Tak se ztiším dnes i já / před tebou, můj Pane, / ať v mé mysli pravda tvá / i v den všední plane.

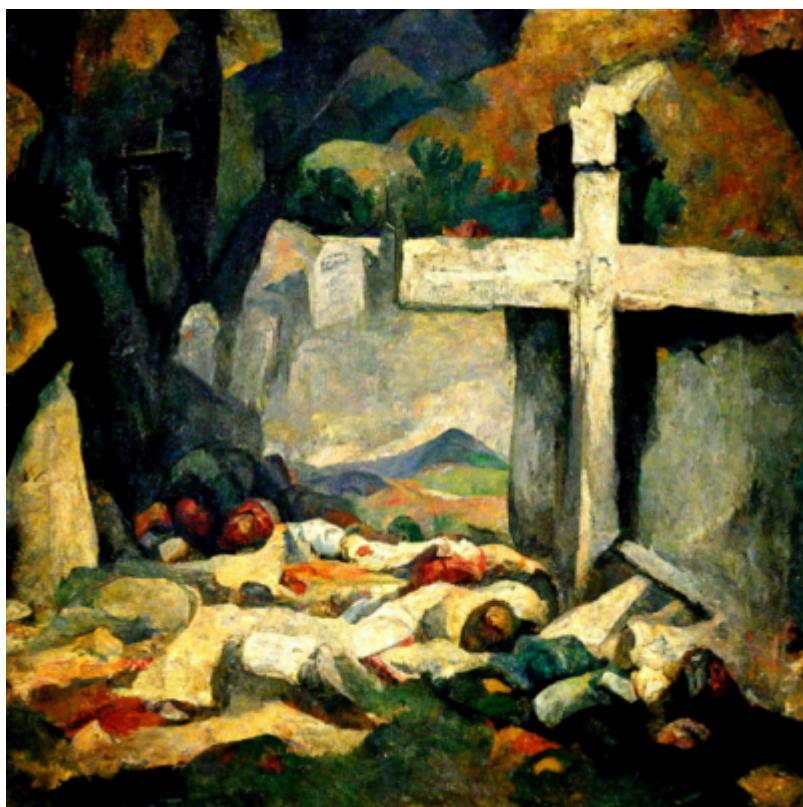
Obětní průvod

3. Chléb a víno, Bože náš, / tobě obětujem; / srdce, které jen ty znáš, / tobě zasvěcujem. / Přijmi je a proměň je / jako ten chléb s vínem, / ať se navždy tajemně / sjednotí s tvým Synem.

4. Duše, teď se rozlétni, / ke svatému kříži, / kde na hoře obětní / Otcův hněv Syn smíří. / Ježíš se

přibližuje, / jde vstříc lidu svému, / odpuštění slibuje. / Klanějme se jemu.

Přijímání

5. Kristus na zem sestoupil / a k Otcově chvále / krví svou nás vykoupil; / zemřel, živ je stále. /
Zvěstovaný Mesiáš / pouta smrti láme. / Tobě, Králi, hosti náš, / duši otvíráme.

6. Pane, já nejsem hoden / tvého
navštívení, / mnohým hříchům podroben,
/ světlo ve mně není. / Ale ty jsi světlo
mé, / pokrm duše mojí, / jenž mě v lásce
přítomné / s věčnou láskou spojí.

7. Když jsi chodil Judeí, / mnohý toužil,
Pane, / dotknout se tě s nadějí, / že se
zázrak stane. / Já tě cele v srdci mám /
jako chléb svůj denní; / kéž tě s vírou
přijímám, / věčné uzdravení.

Závěr

8. Kéž zpěv díků za tvůj dar / v našich
srdcích vládne, / ať v nás živé lásky žár /
přes den nevychladne. / Buď tvá svatá
oběť v nás / neustále živá, / zůstaň s námi
dnes i v čas, / kdy se připozdívá.

Nejstarší dochované znění této písně pochází z Fryčajova kancionálu (1801). P. Tomáš Fryčaj (1759–1839) byl knězem a významným autorem náboženské, etnografické a jazykovědné literatury. Nápěv složil Josef Leopold Zvonař (1824–1865), autor desítek písní (Čechy krásné, Čechy mé), mší, komorních skladeb, sonát a oper.

Obrázky jsou na motivy díla provensálského malíře Paula Cézanna (1839–1906), který v malbě zapojoval impresionistické výrazové formy a zároveň je označován za průkopníka klasické moderny. Mezi kupce jeho obrazů patřili jeho kolegové – například Monet a Renoir. Po Cézannově smrti se inspiroval jeho dílem Pablo Picasso.

Paul Cézanne, Mont Saint Victoire

Vlčí máky v Argenteuil, Claude Monet

From:

<https://cesty.in/> - **Cestovatelské stránky**

Permanent link:

https://cesty.in/na_sve_tvare_padame?rev=1717087842

Last update: **2024/05/30 18:50**

